

рашко управление, слѣдъ година двѣ протакание ушь да издири, най-сѣтнѣ извади на явѣ разбойницитѣ. Батановото чорбаджийско име вече не сѣществуваше, освѣнъ неговитѣ злосторничества, а Драгни отдавна бѣше направилъ на равно мѣсто купчинка. Миху влѣзе въ рѣка. На турчина приятелството е само додѣто хлѣба ти е на колѣното му. Безъ да иска да знае Алишъ-паша чий братъ е Миху, като искаше да се въсползува и отъ осталий му животъ, испрати го за наказание двѣ години да робува въ бащина му чифликъ Раманашикларъ.

Слѣдъ двѣ години, Миху се завърна у дома си. Освѣнъ два вола сичко друго негово имущество бѣше испродадено срѣщу дългове, кражби и проч. Жената му съ двѣтѣ си дѣца за шепа брашно ходѣше отъ врата на врата да проси. Селенкитѣ сѣ милосливи, тѣ, циганкитѣ не врыщатъ но ги дикисватъ, които сѣкога имъ мислятъ злото, та Миховица ли ще оставятъ да умрѣ отъ гладъ? Мжжъ ѝ направилъ и тегли, ами горката жена и дѣцата ѝ кому какво сѣ направило? казвахъ тѣ, и много пжте ѝ принасяхъ безъ да поиска.

— Ехъ рече си Миху: «Има ще си Господъ грижа и за нашего дяда Бижа» (Нар. Поговорка), като имамъ два вола, азъ гладенъ не умирамъ, и залови се по кираджилъкъ. Но, казватъ, че «вълка умира, отива, козината си промѣнява, но правтъ си не измѣнява». Една година, случи му се заедно съ други селени да хванатъ една добра кирия, т. е. да завѣзатъ ракия чакъ въ Хаджи-Оглу-Пазаржикъ. Търговецътъ даде добра плата, на ока ракия по грошъ, а една кола се товари съ цѣлъ варелъ отъ 400 до 500 оки. Натварватъ я и тръгватъ. Варелитѣ съ ракията ако и отъ врѣдъ запушени добрѣ, запечатани, но благоуханието ѝ се така се навираще като на сила въ носовѣтъ на кираджиитѣ, особно въ носа на Миха, комуто обонянieto като настървено на подобенъ родъ питие, което